Lietas Nr. 130042516
Lietas arhīva Nr. 1-0425-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 1.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike
2016.gada 1.decembrī
Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatīja SIA "/nosaukums/" sūdzību par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmumu Nr.22.11-1/988, un

k o n s t a t ē j a :

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas 2015.gada 30.oktobra lēmumu SIA "/nosaukums/" sodīta par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156^{1}.panta ceturtajā un piektajā daļā, piemērojot naudas sods EUR 4300 apmērā.

2016.gada 9.februārī Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore pieņēma lēmumu Nr.22.11-1/988, ar kuru nolēma SIA "/nosaukums/" sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas 2015.gada 30.oktobra lēmumu.

2016.gada 10.martā tiesā saņemta SIA "/nosaukums/" sūdzība, par iepriekš minēto Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmumu Nr.22.11-1/988. Minētajā sūdzībā norādīts, ka lēmumu uzskata par nepamatotu un atceļamu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ. Norāda, ka lietvedība lietā ir izbeidzama, jo nav bijis notikuma un nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Uzskata, ka VID nav konstatējis nevienu no kritērijiem, kas ļautu nodibināt plombas bojājumu, līdz ar to nav pamata atzīt, ka daļēji atvienota plomba ir uzskatāma par bojātu. Sūdzības iesniedzējai ir noslēgts līgums par elektronisko kases aparātu servisa apkalpošanu, veicot servisa pakalpojumu, apkalpojošais dienests nav atzinis, ka uz EKA viņu uzliktās plombas būtu atzīstamas par bojātām. EKA servisa apkalpošana un apkope ir notikusi regulāri un kļūdas nav konstatētas. Ne tematiskās pārbaudes aktā, ne arī abos lēmumos nav konstatēts, ka plombas būtu uzliktas pretēji MK noteikumu Nr.282 90.punktam. Nepiekrīt, ka nav ievērotas MK noteikumu Nr.282 31.2.punkts, par to, ka kontrollentes jāuzglabā 3 gadi. Neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu kontrollentes glabāt tajā vietā, kur tiek izmantoti EKA. Pārbaudē VID nodibina, ka tiek izmantota kases sistēma, kaut gan esot reģistrēti kases aparāti, kas ir autonomas ierīces. Norāda, ka SIA "/nosaukums/" šādi ir darbojusies arī iepriekš un nav saņemts nekāds aizrādījums. Norāda, ka VID nav veicis EKA ekspertīzes, lai konstatētu, vai ir notikusi iejaukšanās EKA, nav arī pierādījumu, ka SIA "/nosaukums/" būtu saņēmusi naudu par neuzskaitītiem darījumiem. Uzskata, ka nesakritības čeku numuros var tikt izskaidrotas ar elektroenerģijas padeves pēkšņiem traucējumiem, ko apliecina pievienotais slēdziens. Uzskata, ka faktiski nav noticis administratīvais pārkāpums, kas ir par pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai. Uzskata, ka lietā nav pierādīts sūdzības iesniedzēja nodoms, proti, ka sūdzības iesniedzēja apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos, lai arī lēmumā kā nodoma esamības pamats tiek minēts – pārkāpums izdarīts ilgstošā laika posmā un šādu ilgstošu pārkāpumu programmu veidošanā nav iespējams pieļaut aiz neuzmanības. Uzskata, ka iestāde nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.pantā noteiktos administratīvās pārkāpuma lietas lietvedības uzdevumus. Lai arī SIA "/nosaukums/" uzskata, ka tās darbībās nav saskatāms administratīvā pārkāpuma pazīmes, tomēr lūdz izvērtēt arī piemēroto sodu. Uzliekot sodu, lēmumā nav paskaidrots, kādēļ noteikts tieši tāds soda apmērs, kaut arī iespējams piemērot naudas sodu sākot no 430 *euro*. Uzskata, ka konkrētajā gadījumā bija vajadzīgs īpašs pamatojums konkrētās naudas summas piemērošanai, izdarot lietderības apsvērumus un ievērojot samērīguma principu. Uzskata, ka iestāde vispār nav vērtējusi iesniedzēja mantisko stāvokli. Lūdz atcelt VID ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmumu un izbeigt administratīvo lietu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta noteikumiem 2016.gada 4.aprīlī Valsts ieņēmumu dienestam nosūtīta SIA "/nosaukums/" sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus, ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2016.gada 1.decembrī.

Valsts ieņēmumu dienests, tiesas noteiktā termiņā, nav sniedzis paskaidrojumus, kā arī nav izteicis nekādus lūgumus.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289[13].panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243[1].pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156[1].panta ceturtajā un piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmuma Nr.22.11-1/988 motivācijai.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzējas sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

Iepazīstoties ar tiesā saņemto sūdzību, tiesa konstatē, ka minētā sūdzība pēc tās būtības un satura ir analoga sūdzībai, kas iesniegta Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektorei 2015.gada 2.decembrī, pārsūdzot 2015.gada 30.oktobra lēmumu, tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmumā, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Vērtējot piemērotā soda apmēru, tiesa atzīst, ka noteiktais sods EUR 4300 apmērā, piemērots sankcijas ietvaros, kas paredzēta par šāda pārkāpuma izdarīšana, un tas ir noteikts, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumus, tāpat arī tiesa konstatē, ka Iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu ir ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmās daļas nosacījumus, kas nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildības par izdarīto pārkāpumu, stigrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem, kā arī, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Tāpat arī tiesa konstatē, ka iestādes lēmums satur izsmeļošu izvērtējumu atbildību mīkstinošo apstākļu konstatēšanai vai nekonstatēšanai, tāpat arī lēmumā izvērtēti visi lietderības apsvērumi soda piemērošanai.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs sūdzībā nav norādījis tādus pierādījumus, kas nebūtu vērtēti Iestādes lēmumā.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums pēc būtības ir tiesisks un pamatots.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2016.gada 9.februāra institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 156[1].panta ceturtajā un piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289[12].panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}., 289^{13}. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

SIA "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2016.gada 9.februāra lēmumu Nr.22.11-1/988.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 1.decembrī.

Tiesnese K.Maike